अत्रोपक्षेपो नामेतिवृत्तलक्षणस्य काव्याभिधेयस्य संक्षेपेणोपक्षेपणमात्रम् । परिकरस्तस्यैव बहुलीकरणम् । परिन्यासस्ततोऽपि निश्चयापत्तिरूपतया परितो हृदये न्यसनम् । इत्येषां भेदः । एतानि चाङ्गानि उक्तेनैव पौर्वापर्येण भवन्ति । अङ्गान्तराणि त्वन्यथापि ।

गुणाख्यानं विलोभनम् ।

यथा तत्रैव—'द्रौपदी—णाध, किं दुक्करं तए परिकुविदेण' । यथा वा मम चन्द्रकलायां चन्द्रकलावर्णने—'सेयम्, तारुण्यस्य विलासः—' इत्यादि (१३० पृ.) । यत्तु शाकुन्तलादिषु 'ग्रीवाभङ्गाभिरामं[1]—'इत्यादि मृगादिगुणवर्णनं तद्बीजार्थसंबन्धाभावान्न संध्यङ्गम् । एवमङ्गान्तराणामप्यूह्यम् ।

संप्रधारणमर्थानां युक्तिः—

यथा—वेण्यां सहदेवो भीमं प्रति—'आर्य, किं महाराजसंदेशोऽयमव्युत्पन्न एवार्येण गृहीतः ।' इत्यतः प्रभृति यावद्भीमवचनम् ।

'युष्मान्ह्रेपयति क्रोधाल्लोके शत्रुकुलक्षयः ।
न लज्जयति दाराणां सभायां केशकर्षणम् ॥' इति ।

प्राप्तिः[2] सुखागमः ॥ ८४ ॥

यथा तत्रैव—'मञ्जामि कौरवशतं समरे न कोपात्—' इत्यादि (२४२ पृ.) । 'द्रौपदी—(श्रुत्वा । सहर्षम् ।) णाध, अस्सुदपुव्वं क्खु एदं वअणम् । ता पुणो पुणो भण ।'

ष्यति विभूषयिष्यति । अत्राल्यन्तसूचितस्य निश्चयोपादानम् ॥ उपक्षेपादीनां त्रयाणां भेदं स्पष्टयति—अत्रेत्यादिना । किमिति । 'किं दुष्करं त्वया परिकुपितेन ।' इति संस्कृतम् ॥ हा (विला)सः प्रकाशः । बीजार्थस्य कार्यस्य । एवमङ्गान्तराणामिति । बीजार्थसंबन्धेऽङ्गत्वम् । नान्यथेत्यर्थः ॥ युक्तिः कर्तव्यत्वनिश्चयः । अव्युत्पन्नोऽविचार्यः ॥ ह्रेपयति लज्जयति । णाधेति । 'नाथ, अश्रुतपूर्वं खल्विदं

---

1. ग्रीवेति । 'ग्रीवाभङ्गाभिरामं मुहुरनुपतति स्यन्दने बद्धदृष्टिः पश्चार्धेन प्रविष्टः शरपतनभयाद्भूयसा पूर्वकायम् । दर्भैरर्धावलीढैः श्रमविवृतमुखभ्रंशिभिः कीर्णवर्त्मा पश्योदग्रप्लुतत्वाद्वियति बहुतरं स्तोकमुर्व्यां प्रयाति ॥' इति तु समस्तम् ॥

2. प्राप्तिरिति । नाट्यशास्त्रेऽप्युक्तम्—'सुखार्थस्याभिगमनं प्राप्तिरित्यभिधीयते ॥' इति ॥

---

१. क-ख-ग-पुस्तकेषु श्लोकोऽयं संपूर्ण एव लिखितः.